

DE TUCHTCOMMISSIE VAN DE STICHTING TUCHTRECHTSPRAAK MEDIATORS

HEEFT DE NAVOLGENDE BESLISSING GEGEVEN IN ZAAK
M-2019-8 van:

MEVROUW A, wonende te B
verder te noemen: klagster,

tegen:

DE HEER C, wonende te D,
verder te noemen: de mediator.

1. De procedure

- 1.1. Bij brief van 26 april 2019, ontvangen door de Tuchtcommissie op 8 mei 2019, heeft klagster een klacht ingediend bij de Tuchtcommissie over het handelen van de mediator.
- 1.2. De mediator heeft geen verweer gevoerd en is niet aanwezig geweest bij de mondelinge behandeling van de klacht. De heer X, directeur van het kantoor waar de mediator werkzaam is (geweest), kantoor Y, heeft de Tuchtcommissie bericht dat de mediator daartoe niet in staat is vanwege zijn gezondheidstoestand (een hersenbloeding eind februari 2019). In dat kader heeft de heer X ter toelichting op 20 juli 2020 een indicatiebesluit van CIZ d.d. 19 augustus 2019 toegezonden, waarin staat vermeld dat de mediator voor onbepaalde tijd 24-uurszorg in een verpleeghuis nodig heeft. Ook heeft hij laten weten dat de mediator geen MfN-geregistreerd mediator meer is en dat ook in de toekomst niet meer zal zijn. De Tuchtcommissie heeft in deze uitzonderlijke omstandigheden aanleiding gezien om klagster te vragen of zij de klacht tegen de mediator wil intrekken. Klagster heeft de Tuchtcommissie bericht dat zij de klacht wil doorzetten.
- 1.3. De mondelinge behandeling van de klacht heeft vervolgens plaatsgevonden op 18 september 2020 te Den Haag. Hierbij waren behalve de leden van de Tuchtcommissie, de (plaatsvervangend) secretaris en klagster, aanwezig

2. Vaststaande feiten

- 2.1. Via de hulpverlener van klagsters jongste zoon zijn klagster en haar ex-man eind 2017 verwezen naar de jeugdzorgaanbieder Z om de communicatie tussen beiden in het belang van hun kinderen te verbeteren. Onderdeel van het traject bij jeugdzorgaanbieder Z (bekend als het STOP-traject) is een mediation bij het kantoor Y, waar de mediator destijds werkzaam was. Deze mediation had tot doel de tussen klagster en haar ex-man gerezen problemen met betrekking tot de zorg voor en omgang met de kinderen na de (echt)scheiding te verbeteren.
- 2.2. Op 4 april 2018 heeft een intakegesprek plaatsgevonden waarbij naast klagster en haar ex-man ook mevrouw W van jeugdzorgaanbieder Z, de mediator en een kantoorgenoot-

mediator, de heer V, aanwezig waren. De heer V was aanwezig, omdat klaagster en haar ex-man (na afloop van de mediation met de mediator) met de heer V als mediator in een nieuwe mediation de echtscheiding zouden (proberen te) regelen. Tijdens het intakegesprek zijn drie vervolgspraken ingepland: op 9 en 23 april 2018 en op 11 mei 2018. Ook is de mediationovereenkomst aan klaagster en haar ex-man voorgelegd.

2.3. Op 9 april 2018 heeft de mediation een aanvang genomen met de eerste bijeenkomst en de ondertekening van de mediationovereenkomst door klaagster en haar ex-man. De heer V was bij dit gesprek niet aanwezig.

2.4. Op 11 april 2018 heeft de mediator de mediationovereenkomst per e-mail toegezonden aan de heer V en mevrouw W met het verzoek deze mede te ondertekenen. In dezelfde e-mail, die mede is gericht aan klaagster en haar ex-man, heeft de mediator onder meer het volgende geschreven:

“Tijdens de mediationovereenkomst van maandag [9 april, toevoeging Tuchtcommissie] is uitgebreid stilgestaan bij de gezamenlijke levenslijn van A [klaagster, toevoeging Tuchtcommissie] en E [klaagsters ex-man] en is een eerste beeld verkregen op onderliggende problematiek en mogelijk verstorende patronen in de communicatie die in de weg kunnen staan aan het vorm geven van goed gezamenlijk ouderschap. Gezien de aard en ernst van de achterliggende problematiek bij beiden heeft de mediator het advies gegeven om individuele therapeutische ondersteuning gericht op die problematiek te zoeken.

Om verder te kunnen in het mediationtraject is het daarnaast van belang voor A dat de emoties beter hanteerbaar worden. Deze emoties houden mogelijk verband met onderliggende opgebouwde traumatische ervaringen. In overleg met de huisarts en een GGZ-specialist dient gekeken te worden welke aanpak daarvoor geschikt is. De mediator raadt aan om met de huisarts/behandelaar ook de mogelijkheden te bespreken van EMDR.

Afgesproken is de mediation op te schorten voor een periode van 4 a 6 weken om A de gelegenheid te geven om individuele behandeling te zoeken gericht op het beter hanteerbaar/beheersbaar te maken van de emoties. Doelstelling is om daarmee het constructieve gesprek in mediation beter mogelijk te maken in combinatie met door de mediator aan te reiken handvatten.

(...)

De ingeplande bijeenkomsten van 23 april en 11 mei worden gezien het voorgaande gecancelled en zodra dat mogelijk is worden er weer twee nieuwe bijeenkomsten in het kader van het STOP traject ingepland. (...)

2.5. Op 12 april 2018 heeft klaagster de mediator gevraagd of het de bedoeling is dat zij zelf een afspraak zal maken bij de huisarts voor een doorverwijzing naar een therapeut of dat zij het gesprek met mevrouw W hierover moet afwachten. Ook heeft zij hem gevraagd om verduidelijking van het volgende:

“In het gesprek begreep ik dat je EMDR therapie adviseerde (bij je partner). In je mail heb je het over de huisarts en een GGZ-specialist??? Met de suggestie EMDR.”

2.6. Diezelfde dag heeft de mediator klaagster bericht dat zij rechtstreeks een afspraak met de huisarts kan maken voor een doorverwijzing naar een therapeut. Daarnaast heeft hij het volgende opgemerkt:

“Verder heb ik de suggestie van EMDR gedaan maar ik ben natuurlijk geen psycholoog dus dat moet je bespreken met een psycholoog. Verder adviseer ik natuurlijk niet om naar mijn vrouw (mevrouw W) te gaan maar heb ik aangegeven dat zij EMDR therapeut is en in de regio werkzaam. Maar wellicht weet W ook nog andere mogelijkheden.”

2.7. Daarop heeft klaagster de mediator diezelfde dag het volgende bericht:

“Begrijp ik het goed dat ik eerst het telefoontje van mevrouw W moet afwachten, daarna naar de HA voor een verwijzing naar een psycholoog en de psycholoog moet vragen of die EMDR geschikt vindt.

Ik denk dat EMDR een van de weinige aanpakken is die een snel resultaat (kan) hebben, volgens de website. Ik snap niet waarom dat via een psycholoog moet. Ik kan morgen toch bij de HA een verwijzing voor EMDR kan vragen.

Wel vind ik het bijzonder, als ik zo eerlijk mag zijn, dat je wel de diagnose verlatingsangst stelt, terwijl je aangeeft geen psycholoog te zijn. Het klopt dat ik in mijn leven heel veel mensen verloren heb en het lijkt me niet meer dan normaal dat ik als moeder van 4 kinderen mijn kinderen de geborgenheid van een gezin gun met een vader en een moeder. Ik weet nl. hoe het is met één ouder met een nieuwe liefde op te groeien.

(...) Dat ik zo'n verdriet heb omdat alles wat ik belangrijk vind kapot is, het verdriet van de kinderen waar ik steeds mee geconfronteerd word, het feit dat hun vader 1,5 jaar helemaal niet naar de jongens heeft omgekeken. Ja, dat valt me zwaar om te zien dat vader een nieuw leuk leven heeft waar de kinderen en ik geen deel van uit maken. (...) Ja dat doet zeer en ik kan het niet verwerken. Of het verlatingsangst is ik weet het niet. (...)"

- 2.8. De mediator heeft in reactie hierop klaagster op 13 april 2018 laten weten dat zij de huisarts kan vragen om een doorverwijzing naar een EMDR-therapeut. Verder heeft hij het volgende opgemerkt:

"Je gebruikt een aantal keren termen als 'verwijzing naar je vrouw' en 'diagnose verlatingsangst' die in mijn ogen geen recht doen aan hetgeen ik heb gezegd. Graag daar genuanceerd mee omgaan. Ik geef geen verwijzingen en stel geen diagnoses, dat hoort thuis bij medisch specialisten en dat ben ik niet. Ik doe slechts suggesties op dat vlak vanuit mijn eigen ervaringen maar het is aan jullie – als je dat wilt – om dat verder met de specialisten te bespreken die daar echte deskundigheid in hebben (huisarts, therapeut e.d.).

De problematiek die bij jullie speelt raakt bij ieder van jullie waarschijnlijk zaken uit jullie jeugd en verleden en als dat traumatisch (vaak door een opeenstapeling van zaken) is kan dat in de weg gaan zitten in de mediation. Vandaar mijn suggestie van EMDR of een andere aanpak die de emoties beter hanteerbaar maakt voor jou. Voor een verdere stuk verwerking van jullie beiden is het van belang dat het goede gesprek gevoerd kan gaan worden in mediation. (...)"

- 2.9. Op 5 mei 2018 heeft klaagster de mediator bericht dat zij contact heeft gehad met de huisarts en dat zij de aankomende drie weken afspraken met een psycholoog voor een EMDR-behandeling heeft. Daarnaast heeft zij verzocht om toezending van de door alle betrokkenen ondertekende mediationovereenkomst. De mediator heeft klaagsters ex-man, mevrouw W en de heer V hierover op 7 mei 2018 geïnformeerd. In zijn e-mail heeft hij tevens mevrouw W en de heer V verzocht de mediationovereenkomst te tekenen.
- 2.10. Op 9 mei 2018 heeft klaagster de mediator verzocht om informatie over wanneer en welk traject van therapeutische ondersteuning haar ex-man is gestart.
- 2.11. In reactie hierop heeft de mediator klaagster per e-mail, met een cc aan klaagsters ex-man, mevrouw W en de heer V, als volgt bericht:

"Er is een onderscheid tussen de twee trajecten: advies van mij om beiden individuele psychologische begeleiding te zoeken. Daarover heb ik van jullie beiden nog geen reactie en informatie ontvangen maar dat kan desgewenst ook in een later stadium gebeuren.

Directe psychische begeleiding voor jou teneinde de emoties beter hanteerbaar te maken. Dat is een voorwaarde voor het verder kunnen in mediation door middel van gesprekken tussen jullie. De mediation is in afwachting daarvan opgeschort en kan pas verder zodra dat traject is gelopen en de emoties voor jou ook daadwerkelijk beter hanteerbaar blijken te zijn. Daarom informeer ik iedereen ook even over de voortgang.

Het staat jullie natuurlijk altijd vrij om elkaar vragen te stellen als je iets wilt weten en daar heb ik op zich geen aparte rol in.

Ik hoop je hiermee voldoende te informeren en wacht zoals afgesproken verder bericht over het EMDR traject af. (...)"

- 2.12. Op 7 juni 2018 heeft de mediator bij klaagster geïnformeerd of zij en haar behandelaar er zicht op hebben wanneer zij verder zou kunnen gaan met de mediation.
- 2.13. Op 29 juni 2018 heeft klaagster de mediator bericht dat zij de mediation wil hervatten. Diezelfde dag heeft haar ex-man de mediator gevraagd waarom het zo lang duurt en wanneer de mediation zal worden opgestart. De mediator heeft daarop aan klaagster en haar ex-man laten weten dat hij er gelet op deze berichten van uit gaat dat de reden voor het opschorten van de mediation in voldoende mate is weggenomen en dat hij de mediation kan hervatten. Hij heeft voorgesteld om de vervolgbijeenkomst op 12 of 13 juli 2018 – vóór zijn vakantie van 23 juli tot en met 8 augustus – te houden. Naar aanleiding van de daaropvolgende berichten van klaagster en haar ex-man dat zij van 27 juli tot 21 augustus 2018 respectievelijk 5 juli tot 7 augustus 2018 met vakantie zijn, heeft mediator voorgesteld om de tweede bijeenkomst te houden op 23 augustus 2018. Op 6 juli 2018 heeft de mediator deze datum bevestigd aan klaagster en haar ex-man.

- 2.14. Op 30 juni 2018 heeft klagster de mediator gevraagd om de door alle betrokkenen ondertekende mediationovereenkomst aan haar toe te sturen. In reactie hierop heeft de mediator klagster op 2 juli 2018 per e-mail, met een cc aan klagsters ex-man, mevrouw W en de heer V, laten weten dat de mediationovereenkomst ter ondertekening bij mevrouw W en de heer V ligt met het verzoek deze zo snel mogelijk te tekenen en terug te sturen. In zijn e-mail heeft hij verder aangegeven dat de heer V hem heeft laten weten dat hij de echtscheidingsmediation kan oppakken zodra de mediation bij de mediator met succes is afgerond en dat hij afspraken kan maken met klagster en haar ex-man in de avonduren.
- 2.15. Op 13 augustus 2018 heeft klagsters ex-man de mediator het volgende bericht:
- “Ik zou graag op korte termijn willen starten met een mediator, op welke termijn zou dat te realiseren zijn? Moeten we wachten tot Hr V weer aanwezig is? Reden: het gaat wat mij betreft te lang duren. (...)”*
- 2.16. Nadat de mediator klagsters ex-man heeft gevraagd wat hij met zijn e-mail precies bedoelt, heeft klagsters ex-man op 13 augustus 2018 medegedeeld aan de mediator dat wat hem betreft de bijeenkomst op 23 augustus 2018 gewoon doorgang kan vinden en dat hij daarnaast wil starten met de echtscheidingsmediation. De mediator heeft klagsters ex-man daarop op 15 augustus 2018 per e-mail, met een cc aan klagster, de heer V en mevrouw W, voorgesteld om deze “nieuwe ontwikkeling” op 23 augustus 2018 met elkaar te bespreken.
- 2.17. Op 23 augustus 2018 heeft de tweede bijeenkomst plaatsgevonden. De mediator heeft toen aangegeven dat hij de mediation beëindigt, omdat – zo schrijft klagster in haar e-mail van 23 augustus 2018 aan de mediator – klagsters ex-man per e-mail te kennen heeft gegeven dat hij de echtscheiding wil gaan regelen en dit niet tegelijkertijd met de mediation kan. De mediator heeft dit diezelfde dag per e-mail bevestigd aan klagster en mevrouw W. In deze e-mail heeft hij tevens mevrouw W verzocht om de mediationovereenkomst te ondertekenen en naar klagster en haar ex-man te sturen. Op 28 augustus 2018 heeft mevrouw W dit gedaan.
- 2.18. Op 31 augustus 2018 heeft klagster de mediator laten weten dat nog steeds één handtekening op de mediationovereenkomst ontbreekt. In reactie hierop heeft de mediator klagster diezelfde dag per e-mail het volgende bericht:
- “De ontbrekende handtekening is ook terecht want de betreffende mediator is nooit aan de slag gegaan in jullie dossier. De bedoeling was nl. zoals bekend dat Dhr. V ingezet zou gaan worden zodra de STOP mediation zou eindigen en jullie aan de slag zouden gaan met het inhoudelijk regelen van de echtscheiding. Dan zou hij ondertekenen zodat er informatie zou kunnen worden uitgewisseld. Dat gaat niet meer gebeuren bij ons en de heer V wordt dus ook helemaal niet betrokken. Er ligt een door al degenen die betrokken zijn in de STOP mediation ondertekend document en diegenen zijn er genoegzaam mee bekend wat de voorwaarden van de mediation zijn en waarvoor er getekend is. (...)”*
- 2.19. Op 7 oktober 2018 heeft klagster een klacht tegen de mediator ingediend bij de Stichting Kwaliteit Mediators (SKM).
- 2.20. Op 26 oktober 2018 heeft de mediator de klachtbehandelaar onder meer het volgende bericht:
- “(...) Het ondertekenen van een geheimhoudingsverklaring door de andere betrokkenen. Bij nader onderzoek van het dossier n.a.v. de klacht bleek me dat het hier inderdaad gaat om een procedurele omissie welke ik graag alsnog corrigeer met hierbij verontschuldiging. Daarom treft u bijgaand een ondertekende geheimhoudingsverklaring aan van alle betrokkenen voor het gehele traject. (...)”*
- 2.21. Op 29 oktober 2018 heeft de klachtbehandelaar klagster medegedeeld dat zij de klachtbehandeling heeft beëindigd.

3. De klacht

- 3.1. Klagster heeft de volgende klachten geformuleerd:

1. De mediator heeft niet integer gehandeld. De mediator heeft zich niet beperkt tot het bespreekbaar maken van kwesties tussen klaagster en haar ex-man, maar heeft aan de hand van de tijdlijn van klaagster uitspraken gedaan als dat klaagster verlatingsangst zou hebben, dat zij iedereen in haar omgeving afstoot en dat dit het vreemdgaan van haar ex-man in de hand werkt. Deze uitspraken zijn sowieso ongepast voor een mediator, maar zeker als die niet beschikt over een medische of psychologische achtergrond, zoals de mediator. Met zijn uitspraken heeft de mediator duidelijk een stempel gedrukt op de bijeenkomst. Daarnaast heeft hij met zijn herhaalde uitspraak "*jullie moeten het zelf willen, de wachttijd is nog erg lang met mensen die geholpen willen worden*" druk uitgeoefend op klaagster, terwijl klaagster en haar ex-man met goede bedoelingen aan tafel bij de mediator zaten en zij zowel in het traject bij jeugdzorgaanbieder Z als tijdens het intakegesprek met de mediator hadden aangegeven te zullen meewerken. Klaagster heeft deze herhaalde uitspraak van de mediator als intimiderend ervaren.
 2. De mediator heeft niet voldoende transparantie betracht door (i) niet steeds alle e-mails naar alle betrokkenen bij de mediation (klaagster, klaagsters ex-man, mevrouw W en de heer V) te sturen, (ii) met zijn opmerking dat afspraken met de heer V in de avonden kunnen plaatsvinden af te wijken van de eerdere afspraak dat alle bijeenkomsten tijdens kantooruren worden gehouden en (iii) de mediationovereenkomst niet door alle betrokkenen tijdens de mediation te laten ondertekenen. Klaagster heeft pas na het indienen van haar klacht en tussenkomst van de klachtbehandelaar de door alle betrokkenen bij de mediator ondertekende mediationovereenkomst ontvangen.
 3. De mediator heeft zich niet onafhankelijk opgesteld door (i) kennelijk in zijn eigen belang de suggestie te doen dat hij de kwestie van klaagster inhoudelijk aan zijn vrouw, die EMDR-therapeute is, kan voorleggen en (ii) als voorwaarde voor het voortzetten van de mediation te stellen dat klaagster hulp zal zoeken, terwijl hij de ex-man van klaagster slechts heeft geadviseerd om dit ook te doen. Door het stellen van deze voorwaarde heeft de mediator bovendien grote druk op klaagster gelegd. Ook heeft dit tot flinke vertraging in en uiteindelijk afstel van de mediation geleid.
 4. De mediator heeft zich niet onpartijdig gedragen door aan klaagster wel een voorwaarde te stellen maar aan haar ex-man niet. Bovendien heeft de mediator op het moment dat het vreemdgaan van klaagsters ex-man ter sprake kwam tijdens de eerste bijeenkomst op 9 april 2018 uitspraken gedaan als "*wij mannen...*" en hier zelf een invulling aangegeven. Dit is niet alleen ongepast, maar bovendien heeft de mediator hiermee de kant van klaagsters ex-man gekozen en lijkt hij diens handelwijze goed te praten.
 5. De mediator heeft de mediation tijdens de bijeenkomst 23 augustus 2018 beëindigd zonder met partijen te bespreken of zij bereid waren om de mediation in het belang van de kinderen voort te zetten en om pas daarna, zoals afgesproken tijdens het intakegesprek, de echtscheiding te regelen. Klaagster stond na een half uur alweer buiten, terwijl voor de bijeenkomst drie uur was uitgetrokken. De mediation is na negen maanden geëindigd zonder enig resultaat, ondanks alle moeite, energie, gesprekken en een door de mediator verplicht gestelde behandeling van klaagster bij een psycholoog. Als gevolg van het voortijdig einde van de mediation is ook de hulpverlening bij jeugdzorgaanbieder Z gestopt.
- 3.2. Op grond van het bovenstaande is klaagster van mening dat de mediator heeft gehandeld in strijd met de Gedragsregels voor de MfN-registermediator in het bijzonder Gedragsregel 1 (beroepsethiek en integriteit), 2 (transparantie), 4 (onafhankelijkheid) en 5 (onpartijdigheid).

4. De beoordeling

- 4.1. De Tuchtcommissie stelt voorop dat de omstandigheid dat de mediator vanwege zijn ernstige en uitzichtloze gezondheidstoestand geen verweer heeft kunnen voeren en niet ter zitting is verschenen op zichzelf geen grond oplevert om de klacht van klaagster niet in behandeling te nemen. Klaagster heeft duidelijk te kennen gegeven de klacht te willen doorzetten. Wel leidt deze omstandigheid ertoe dat de Tuchtcommissie bij de beoordeling van de klacht van klaagster niet enkel kan afgaan op verklaringen van klaagster die verder geen steun vinden in de stukken of in verklaringen van de mediator die zich in het dossier bevinden. De Tuchtcommissie dient met name in uitzonderlijke situaties als de onderhavige het belang van een eerlijke procesgang voor zowel klaagster als de mediator in ogenschouw te nemen.
- 4.2. De Tuchtcommissie zal in het hiernavolgende beoordelen of het handelen van de mediator in strijd is met de Gedragsregels. De Tuchtcommissie neemt daarbij de uit het dossier gebleken feiten tot uitgangspunt en bepaalt zo nodig zelf welke gedragsregel is geschonden. Voor gegrondverklaring van een klacht is vereist dat de verweten gedraging met een voldoende mate van zekerheid vaststaat.

Onafhankelijkheid

- 4.3. Naar het oordeel van de Tuchtcommissie heeft klaagster voldoende aannemelijk gemaakt dat de mediator tijdens de eerste bijeenkomst de suggestie heeft gewekt dat zijn echtgenote klaagster zou kunnen behandelen. De mediator heeft in de e-mails van 12 en 13 april 2018 aan klaagster met zoveel woorden erkend dat hij tijdens de bijeenkomst heeft gezegd dat zijn vrouw EMDR-therapeute is in de regio waar klaagster woont. Dit heeft klaagster het gevoel gegeven dat de mediator een mogelijk eigen belang had, namelijk een doorverwijzing van klaagster naar de EMDR-praktijk van zijn echtgenote. De mediator heeft met die suggestie een belang bij de mediation gecreëerd dat zijn onafhankelijkheid in de weg zou kunnen staan, in ieder geval heeft hij de schijn van afhankelijkheid bij klaagster gewekt. Niet is gebleken dat de mediator op dit punt voldoende bewust was van een mogelijke schijn van afhankelijk en daarnaar heeft gehandeld. Om deze redenen heeft de mediator in strijd met Gedragsregel 4.1 gehandeld.

Partijautonomie en onpartijdigheid

- 4.4. Uit het e-mailbericht van de mediator van 11 april 2018 en de verklaring van klaagster volgt verder dat de mediator tijdens de eerste bijeenkomst (alleen) aan klaagster de voorwaarde heeft gesteld dat zij therapie moest ondergaan, alvorens met de mediation door te gaan. Daarmee heeft de mediator in feite een oordeel gegeven over (het gedrag van) klaagster en haar niet de eigen keuze gelaten om haar gedragingen aan te passen, maar haar therapie geadviseerd en het voltooien van die therapie als voorwaarde gesteld voor het voortzetten van de mediation. De mediator heeft zich daarmee niet waardevrij en onpartijdig opgesteld waardoor de partijautonomie, Gedragsregel 3, en de neutrale rol van de mediator, neergelegd in Gedragsregel 5, is geschonden. Dat de partijdige rol van de mediator ook nog zou blijken uit zijn uitspraken over “wij mannen” kan niet worden aangenomen, omdat niet vaststaat dat de mediator deze uitspraken heeft gedaan. De verklaring van klaagster op dit punt vindt geen steun in de stukken.
- 4.5. De Tuchtcommissie heeft niet kunnen vaststellen dat mediator tijdens de eerste bijeenkomst heeft gezegd dat klaagster verlatingsangst heeft. De mediator heeft dit in zijn e-mails van 12 en 13 april 2018 immers uitdrukkelijk weersproken.
- 4.6. Dat de mediator zich tegenover klaagster intimiderend heeft gedragen is de Tuchtcommissie evenmin gebleken, nu de enkele verklaring van klaagster hiervoor onvoldoende bewijs oplevert. Echter, ook wanneer de mediator zou hebben gezegd dat de wachttijd nog lang is en dat klaagster en haar ex-man het zelf moeten willen, dan maakt dat nog niet dat de mediator in de gegeven omstandigheden tuchtrechtelijk

verwijtbaar heeft gehandeld. Van een schending van Gedragsregel 1 is dan ook geen sprake.

- 4.7. De enkele omstandigheid dat de mediator, zoals klaagster terecht stelt, zijn e-mails van 12 en 13 april 2018 niet heeft doorgestuurd naar klaagsters ex-man en de heer Stegeman, kan er niet toe leiden dat de mediator niet de transparantie heeft betracht die van hem mag worden verwacht. Dat een mediator open en duidelijk met partijen dient te communiceren, zoals volgt uit Gedragsregel 2, betekent niet dat het een mediator per definitie niet is toegestaan om één op één contact te hebben met één van partijen. Nu de vragen van klaagster aan de mediator deels van praktische aard waren en deels beoogden verduidelijking te verkrijgen over enkele uitspraken die de mediator zou hebben gedaan, heeft de mediator niet tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld door zijn reactie op de e-mails van klaagster (die alleen aan hem, met een kopie aan mevrouw Piron, waren gericht) niet te delen met klaagsters ex-man en de heer V.
- 4.8. Uit de stukken en de toelichting van klaagster ter zitting volgt dat de mediation bij de mediator en de echtscheidingsmediation bij de heer V los van elkaar stonden. In de mediationovereenkomst die klaagster en haar ex-man hebben ondertekend, wordt ook uitsluitend gesproken over hun problemen met betrekking tot de zorg en omgang van de kinderen. Dat de mediator op 2 juli 2018 heeft aangegeven dat de heer Stegeman in de avonden beschikbaar is voor de echtscheidingsmediation, betekent dan ook niet dat de mediator niet voldoende transparant is geweest over het proces van zijn *eigen* mediation met klaagster en haar ex-man. Van een schending van Gedragsregel 2 is dan ook geen sprake.

Vertrouwelijkheid en geheimhouding

- 4.9. In de toelichting op Gedragsregel 8 staat vermeld dat de mediator er zorg voor draagt dat derden die bij de mediation worden betrokken een geheimhoudingsovereenkomst tekenen. Het staat vast dat mevrouw W en de heer V op de hoogte waren van de inhoud en het verloop van de mediation, aangezien zij aanwezig waren bij het intakegesprek en diverse e-mails van de mediator, klaagster en klaagsters ex-man ontvingen. Van de mediator mocht daarom worden verlangd dat hij voorafgaand aan of tijdens de eerste mediationbijeenkomst ervoor zou zorgen dat mevrouw W en de heer V de mediationovereenkomst zouden ondertekenen opdat daarmee gewaarborgd zou zijn dat zij zich verplichten tot de in de mediationovereenkomst neergelegde plicht tot geheimhouding. Mevrouw W heeft de mediationovereenkomst pas na afloop van de mediation ondertekend. De heer V is daartoe zelfs pas overgegaan nadat klaagster zich over het uitblijven van zijn handtekening bij de klachtbehandelaar heeft beklaagd. De mediator heeft toen ook toegegeven dat sprake is van een fout van zijn kant. Onder deze omstandigheid heeft de mediator tuchtrechtelijk verwijtbaar gehandeld door eerst na afloop van de mediation de mediationovereenkomst te laten ondertekenen door mevrouw W en de heer V, juist ook nu voor hem uit de herhaalde verzoeken van klaagster direct vanaf de eerste bijeenkomst kenbaar was dat klaagster – terecht – groot belang hechtte aan een handtekening van alle betrokkenen onder de mediationovereenkomst. De omstandigheid dat niet is gebleken dat mevrouw W en de heer V zich niet aan geheimhouding hebben gehouden, maakt dit niet anders. Door te handelen zoals hij heeft gedaan, heeft de mediator Gedragsregel 8 geschonden.

Werkwijze en bewaken mediationproces

- 4.10. De mediator is op grond van Gedragsregel 8 verantwoordelijk voor het mediationproces en hij bewaakt het verloop daarvan. Naar het oordeel van de Tuchtcommissie heeft klaagster voldoende aannemelijk gemaakt dat de mediator hierin op bepaalde punten is tekortgeschoten. Dit wordt als volgt toegelicht.
- 4.11. De Tuchtcommissie leidt uit algemeen beschikbare informatie over het STOP-traject het volgende af. Het STOP-traject wordt aangeboden door jeugdzorgaanbieder Z (een instelling die hulp biedt aan ouders en kinderen die gezinsproblemen hebben) in

samenwerking met kantoor Y. STOP staat voor: Scheiden en Transformatief Ouderschapsplan en is bedoeld voor mensen die verwickeld zijn in conflictueuze echtscheidingssituaties waar de kinderen ernstig onder te lijden hebben. Het traject is erop gericht ouders tijdens of na de scheiding te helpen hun ouderschap opnieuw vorm te geven: van gezamenlijk naar gescheiden ouderschap. Daarbij staat de combinatie van specialistische pedagogische hulpverlening (voor ouders en de kinderen) en conflictbemiddeling c.q. mediation centraal.

- 4.12. In deze kwestie tussen klaagster en haar ex-man heeft de mediator ervoor gekozen om eerst de mediation binnen het STOP-traject met partijen te willen afronden (gericht op verbeterde communicatie over de kinderen) en daarna pas de echtscheiding in gang te zetten (door afzonderlijke scheidingsmediation met de heer V). Alhoewel de mediator vrij is het mediationproces naar eigen inzicht vorm te geven – ook als het gaat om een mediationproces waarbij wordt samengewerkt met andere (hulpverlenende) instanties en mediators – moet dit proces en het verloop ervan voor partijen steeds voldoende duidelijk zijn. In dit geval heeft de ex-man van klaagster per e-mail van 13 augustus 2018 lopende het STOP-traject aangegeven dat het allemaal te lang duurde en hij de echtscheiding in gang wilde zetten naast de STOP-meditation. De heer V had zich daartoe als echtscheidingsmediator beschikbaar verklaard. De mediator heeft deze mededeling van de ex-man aan partijen gepresenteerd als “een nieuwe ontwikkeling” die in de tweede plenaire bijeenkomst op 23 augustus 2018 is besproken. Tijdens die bijeenkomst heeft de mediator partijen laten weten dat het opstarten van de scheidingsmediation pas mogelijk was als het STOP-traject was afgerond. De mediator heeft de mediation toen op eigen initiatief beëindigd. Dit was voor klaagster in het geheel niet voorzienbaar en een uiterst ongelukkige wending in haar ogen, te meer omdat zij juist psychologische hulp had gezocht om te kunnen voldoen aan de (door de mediator alleen aan *klaagster* gestelde) voorwaarde om de STOP-meditation te laten voortgaan. Nu kreeg zij tijdens de tweede plenaire bijeenkomst als voldongen feit te horen dat de mediation werd beëindigd omdat de echtscheiding niet parallel kon lopen met het STOP-traject. Niet is komen vast te staan dat de mediator dit vooraf met partijen heeft besproken, en evenmin is gebleken dat de mediator zich nadien heeft ingespannen om met partijen te bekijken in hoeverre de beide trajecten alsnog naast elkaar konden lopen. De Tuchtcommissie ziet niet in waarom dit bezwaarlijk zou zijn.
- 4.13. De conclusie uit het voorgaande is dat de mediator onvoldoende de regie heeft gevoerd over de mediation, nog daargelaten of de mediator niet eerder dan 23 augustus 2018 met partijen in overleg had moeten treden over het vervolg van de mediation. En hoewel het een mediator in beginsel vrij staat om de mediation op elk moment te beëindigen (zoals ook is bepaald in artikel 2.1 van de mediationovereenkomst), mocht in dit geval mede gelet op de verstreckende consequenties van het tussentijds beëindigen van de mediation voor het STOP-traject van jeugdzorgaanbieder Z, van de mediator een grotere inspanning worden verlangd om partijen in staat te stellen het traject te volbrengen. Dit is niet anders voor zover de samenwerkingspartner jeugdzorgaanbieder Z het gescheiden houden van het STOP-traject en het scheidingstraject als voorwaarde heeft gesteld. Naar het oordeel van de Tuchtcommissie lag het juist op de weg van de mediator om in dit specifieke geval te communiceren met jeugdzorgaanbieder Z dat het belangrijk was om al wel parallel aan het STOP-traject te starten met het regelen van de gevolgen van de scheiding.
- 4.14. De slotsom is dat de klachten deels gegrond en deels ongegrond zijn.
- 4.15. Gelet op de ernst van de gegrond verklaarde klachten en de gevolgen die het handelen van de mediator voor klaagster heeft gehad, zou de Tuchtcommissie in een normale klachtzaak een maatregel hebben opgelegd. In dit uitzonderlijke geval ziet de Tuchtcommissie echter in de slechte en uitzichtloze gezondheidstoestand van de mediator reden om van het opleggen van een maatregel af te zien.

5. De beslissing

De Tuchtcommissie:

- verklaart de in 3.3.2 vermelde klacht gegrond voor zover de mediator er niet voor heeft zorggedragen dat derden de mediationovereenkomst voorafgaand aan of tijdens de mediation hebben ondertekend;
- verklaart de in 3.3.3 vermelde klacht gegrond;
- verklaart de in 3.3.4 vermelde klacht gegrond voor zover de mediator aan klaagster de voorwaarde heeft gesteld;
- verklaart de in 3.3.5 vermelde klacht gegrond;
- verklaart de overige klachten ongegrond;
- ziet af van het opleggen van een maatregel.

Aldus beslist op 27 oktober 2020 door mr. M.J. van Cleef-Metsaars, voorzitter, mr. M.A. Zon en J.G. de Roos, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.N. Kikkert, (plaatsvervangend) secretaris, en ondertekend door de voorzitter.

Partijen en de Stichting Kwaliteit Mediators hebben de mogelijkheid tegen deze uitspraak beroep in te stellen bij het College van Beroep. Het beroepschrift dient binnen vier weken na de verzending van deze beslissing te worden ingediend bij het College van Beroep van de Stichting Tuchtrechtspraak Mediators, per e-mail naar info@mediationtuchtrecht.nl, of naar Postbus 21499, 3001 AL te Rotterdam.

Deze beslissing is per brief aan partijen verzonden op 28 oktober 2020.